

**ЧЕСТИТО РОЖДЕСТВО!
СВЕТЛА И МИРНА 2014 ГОДИНА!**

*Нека 2014 донесе на моите съграждани и гостите
на община Априлци здраве и благоденствие,
мъдрост и Божествена хармония,
сила за съзидание, мир и любов!
И сбъждане на мечтите ни!*

НИКОЛАЙ НАНКОВ
Областен ръководител на III Герб - Ловеч
Народен представител

Щастлива Нова 2014 година!

*Скъпи жители на гр. Априлци, гости и приятели,
Честита да ни е новата 2014 година!*

Бихме искали да поздравим всички с един благослов от Ирландия:

Нека Бог ти дава винаги това, от което имаш нужда:

*работа за усърдните ти ръце,
храна за гладното ти тяло,
отговори за твоя питащ дух,
радост и любов за твоето топло сърце
и мир за твоята търсеща душа!*

*Дано в края на 2014-та радостта ни да е
повече, усмивките да са по-истински, любовта
и мъдростта да станат фундамент във
взаимоотношенията ни и доброта да спои
този фундамент със стремежа ни за едно
стабилно и спокойно бъдеще.*

Бенко Вълев
кмет на Община Априлци

Красимира Пенкова
зам. кмет на Община Априлци

Един по - усмихнат и „достъпен и социален” ден

През 2013 г. Общинска Администрация Априлци успешно реализира проект „Изграждане на дневен център за грижи за възрастни хора и хора с увреждания в гр. Априлци с цел подобряване достъпа на населението от селските райони до социални услуги и Реконструкция и рехабилитация на четвъртокласни пътища в община Априлци с номера GAB 1165 и LOV 1002”, финансиран от Програмата за развитие на селските райони по мярка 321 *“Основни услуги за населението и икономиката в селските райони”*. С реализацията на проекта се постигнаха следните конкретни цели: Предоставяне на услуги на уязвими групи от населението, като хора с увреждания, безработни възрастни хора над 50 години, пенсионери и инвалиди; подобряване на социалната и трудовата интеграция на хора в неравностойно положение; развитие и модернизация на транспортно – комуникационната инфраструктура в община Априлци; Изграждането на дневен център за възрастни хора и хора с

увреждания е в непосредствена близост до Дом за стари хора „Ганка и Георги Събчеви” гр. Априлци, кв. Център. Извършените дейности по проекта включват: Готова за експлоатация ОиВ система; Цялостна изградена електро-инсталация; Монтирана дограма високи топлотехнически характеристики; Поставяне на топлоизолация; Монтаж на вътрешни дограми; Монтирани санитарно битови помещения; Боядисване на вътрешните стени и лакиране; Монтирани подови настилки; Монтирани бордюри; Направа на пешеходни алеи; Монтиране на ви осветителни тела; Затревяване; Основните цели по този проект са рехабилитация на основна пътна връзка свързва населеното място с път на

мрежа II и III клас и свързваща две съседни общини– Община Априлци и Община Севлиево, и създаване на благоприятни условия,

стабилизиращи местната икономика и водещи до балансирано и устойчиво развитие. Извършените дейности по проекта са:

1. Рехабилитация на общински път LOV 1002 км 0+000- км 1+940. 2. Рехабилитация на общински път GAB 1165 км 20+200- км 24+860 и GAB 1165 км 24+860 – км 27+893. Реализацията му ще подпомогне разрешаването на проблема с остарялата и нерентабилна инфраструктура в общината, като по този начин в дългосрочен план ще доведе до постигане на икономическите и социални цели, свързани с подобряване на обстановката в гр. Априлци и ще допринесе за осигуряването на подходяща инфраструктура, която да доведе до създаване на по – добри условия за живот на хората в неравностойно положение в община Априлци.

Община Априлци

Проект за укрепване на речното корито на р. Видима

През 2013 г. Общинска Администрация Априлци успешно реализира и друг проект *„Дребномащабни мерки за предотвратяване на наводнения от притоци на р. Видима в урбанизирана територия на кв. Видима, гр. Априлци”*, финансиран от Междуправителствена комисия за възстановяване и подпомагане към Министерски съвет. Основната цел на проек-

та е предотвратяване на вредното въздействие на водите на р. Видима. Изпълнението на проекта доведе до почистване на речното корито на реките Стърна река и Габровница от наноси и замърсявания и изграждане и укрепване на дребномащабни инфраструктурни съоръжения. Дейностите, които бяха извършени за осъществяването на проекта включват:

1. Река Стърна река: Почистване и профилиране на речното корито преди и след съоръженията; Изграждане на укрепителна стена от габиони; Отводняване на бреговата зона чрез отвеждане на повърхностни води и свободно оттичане на подпочвени води; Изграждане на предпазен стоманобетонен праг;

Сега

Преди

Сега

2. Река Габровница: Изграждане на укрепителна конструкция, състояща се от габиони; Отводняване на бреговата зона чрез отвеждане на повърхностни води и създаване на възможност за свободно оттичане на подпочвени води. С реа-

лизацията на проекта се укрепва онази част от реката, която засяга прилежащите имоти и сервитутната ивица на IV – то класен път LOV 1001 и гарантира нормалната му експлоатация.

Сега

Преди

Сега

Подаръци за всички

В седмицата преди Коледните празници, дядо Коледа – в лицето на Тодор Христов, избърза и навести хората под опеката на Красимира Димова. Освен обичайната пълна чанта от ежемесечния подарък, декември беше различен с това, че дядо Коледа прибави още един малък дар към нея. Календар за отброяване на идващите коледни празници и озарени от надежда слънчеви дни. Православно календарче напомнящо, че всъщност всеки ден е божи дар и празник.

Освен възрастните хора тази година имаше подарък и за най – малките – слончета, зайчета, майmunки, цяла зоологическа градина. Всеки навестен бе озарен с усмивка, след поредният направен жест към него от г- жа Димова. Независимо, че тези хора живеят сами и се справят трудно с всекидневните перипетии на живота, те не са забравили какво е това гостоприемство и оценен жест. Посрещаха с усмивка и изпращаха с покана за нови срещи декемв-

рийските си гости, с уговорката догодина да хапнат заедно с тях по още един бонбон.

Цялата тази позитивна „лавина” е благодарение на човека, който не спира да се грижи за хората в нужда в Априлци – Красимира Димова и хората помагачи ѝ в тази благотворителна мисия.

Благодарим ти, Краси!

Австрийска изненада преди Коледа

Поредното доказателство, че на Коледа се случват чудеса, е направеният подарък от австрийските деца към децата на Априлци. Те дариха част от своето детство под формата на играчки, за да усмихнат това на тези от Априлци. Добродетелен жест, стоплил малките сърчица и „довял“ духа на Коледа сред тях. Усмихнати и сияещи априлчета, запознаха своите игрови приключения с новите си играчки. Играчки, чиито брой във всяка една детска градина стана с една повече за всяко дете. Както казва верният другар на дечицата Мечо Пух – „Колкото повече, толкова повече“. Големият жест, който австрийските деца направиха, бе

осъществен посредством фондация Априлци.

В спомените ми!

Всички познаваме Красимира Димова като дарителка и човек, който се ангажира със социалните проблеми на град Априлци. Малцина са обаче тези, които знаят, че тя е работила повече от 20 години като журналист и е писала за почти всички централни издания. Много от разказите ѝ са свързани с град Априлци и с живота в планината. Красимира Димова ни предостави няколко от тези свои текстове, които

в рамките на 2014 г. ще публикуваме на страниците на нашето издание. В този брой ви предлагаме разказа „Равновесие“, вдъхновен от живота на нейните родители. С този текст Красимира изказва благодарност към цялото население на Априлци за съчувствието, съпричастността, помощта и обичта, с която семейството ѝ – и особено майка ѝ Ганка Георгиева – бяха обгърнати след внезапната смърт на баща ѝ Георги Събчев.

Равновесие (разказ)

Тревата беше прегоряла и се ронеше от стъпките на Мъжа и Жената. Хилава тревница, едва оцеляла от мъха, който плъзваше вече по хълма – мъх на запустението. По-рано, когато те живееха в къщата тук, старателно чистеха ливадите в ранна пролет и тревата хукваше да расте с такава благодарност, че я косяха три-четири пъти. Сега – изоставена, тя покарваше пролетно време по навик, заради вроденото си любопитство да види какъв е светът тази година, и прегаряше от самотност още през май.

Мъжът и Жената също не се отказваха от навика си да се грижат за тревата – колкото могат. Нямаха животни, на които да я дават, но им беше жал да я оставят. И пряко силите си я косяха, събираха, сушаха и трупаха на купа. Бяха останали сами, децата им се разпиляха по градовете. Мъжът и Жената тръгваха към хълма на живота си като към дълго пътешествие. Наливаха си в стомна вода, слагаха си храна, свиваха си венци от габър, да им пазят сянка на главите. Говореха си по пътя как всичко умира. Мъжът подхвърляше, че и те ще умрат скоро, но Жената му се скарваше – толкова работа имат, а той говори за смърт.

– Трябва да окосим сеното и да го изсушим. Малини в двора има, трябва да ги оберем, и вишничката е узряла – тъкмо за сладко. Затрупани сме с работа, ти ми приказваш за смърт!...

– Е – усмихваше се Мъжът. – Наесен тогава.

Жената приемаше думите му сериозно:

– Наесен... крушите ще оберем. Сливите трябва да съберем. Бобът, тиквите – за какво съм ги съла?

– Зимата пък нищо няма да правим...

– Ами, нищо! Като ти се е скъсала фанелата, кога да ти оплета нова. Имам ли време да седна? Няма да ходиш окъсан като...

Така, докато стигнеха ливадата на хълма, те на шега-наистина решаваха, че ще останат безсмъртни: просто нямаше време за смърт.

Уморени и развеселени започваха работа. Знаеха се и си прощаваха малките хитринки, които безсилието им налагаше: Мъжът косеше и през пет минути точеше косата, а Жената разпиляваше след него откосите и чистеше еньовчето, което се заклещваше на вилата, продължително и старателно, сякаш нямаше да продължи пак в прясно окосената трева.

Лягаха на обед направо на земята и заспиха като първите жители на света, уморени и доверчиви. Мирисът на билки ги изпълваше с копнеж по времето, когато – млади – живееха на този хълм и къщата беше пълна с родители, деца, братя, сестри...

До вечерта хилавата тревица изсъхваше.

Тогава Мъжът и Жената започваха да я събират и да я трупат на едно място, за да издържи на снеговете. Трябваше да стане висока купа: един здрав кол, забит дълбоко, беше средата, около която Мъжът слагаше купчинка по купчинка сено. Жената му подаваше. Постепенно ливадата светваше, по ниско остриганото ѝ теме хукваха щурци и богомолки. Мъжът се изкачваше по-високо и по-високо, трупаеше стръкче по стръкче около здравия кол и бързаше да свърши, преди росата да сниши влагата си върху земята. На няколко метра височина той с едната ръка се държеше за кола, с другата поемаше – знаеше се в селото за мъже, умрели, падайки от купа. Счупили си гръбнака и свършили. Когато поемаше последната купчина, Мъжът викваше на жената:

– Хвърляй въжето!

Жената развиваше бялото въже и го опъваше на всяка педя, за да го провери – и то беше отъгнало с годините. Хвърляше единия му край високо, за да го поеме Мъжът, и заставаеше в противоположната посока. Превиваше се цялата, усукваше въжето така, че ако ръцете ѝ се окажат слаби, да го задържи с тялото си, и викваше:

– Слизай!

– Дръж здраво!

– Слизай спокойно – вдигаше глава жената. – Цял живот съм опъвала въжето, сега ли ще го пусна!

За повече приказки нямаше време – от другата страна беше той, плах и зависим, изцяло в нейни ръце. Тя знаеше това и държеше така, че ръцете ѝ се прожулваха и отичаха. Така беше минал животът ѝ. От едната страна на въжето – Мъжът, от другата – тя. Пуснеш ли края, другият пада...

Най-после се чуваше как Мъжът стъпва тежко от другата страна. Тогава Жената навиваше спокойно въжето, вземаше стомната и подвикваше:

– Хайде, че имам шетък вкъщи.

По пътя Мъжът казваше:

– Остарели сме. Едно време това, дето цял ден го правих, го свършвах за час.

– За час, за два – свършихме си работата – отсичаше Жената.

Гледаше много да не му дава да говори за умора, че можеше пак да подхване приказката за смъртта...

– Само дето държиш въжето както едно време...

Мъжът спираше и поглеждаше Жената.

– То... въже другояче не може да се държи – отвърщаше тя и млъкваше.

Нямаше какво да му разправя как го беше удържала.

Красимира Димова

Фондация „Априлци” – един активен помощник

Скъпи землянци,

Декември е винаги месецът, в който правим равностметки и се осмеляваме да кроим планове за следващата година. Радвам се, че ръководството на общината пое инициативата за този вестник, който е едно доказателство, че общността в Априлци е

жива, че желанието да бъдем свързани един с друг съществува. Така можем да обменяме мисли, вълнения и информация. Възползвам се от възможността да ви информирам за работата на фондация „Априлци” през изтичащата 2013 г.

Нашата дейност – от 16 години насам – е пряко и единствено свързана с жителите на град Априлци. Щастливи сме, че най-после се сбъдна мечтата ни да изградим един цялостен социален комплекс. Той се състои от дом за стари хора, който съществува вече почти 13 години, кухня за топла храна, работеща вече 7-ма година и проект „Ти не си сам“, който подкрепя всеки месец над 80 души от най-отдалечените и недостъпни местности. Към това сега се прибавя и последното звено от комплекса – дневен център за хора с увреждания и хронично болни. Ние бяхме разработили този проект още преди 8 години и го бяхме дарили на общината. Не знаем защо той прекара 5 години в разни чекмеджетата и беше задвижен едва преди 2 години. Благодарение на упорството и личния ангажимент на Бенко Вълев и на Красимира Пенкова, този проект стартира с финансиране от ЕС – и аз се надявам, че в началото на следващата година вие ще можете да се радвате на неговите услуги.

С малко горчива усмивка си припомням строителството на старческия дом, когато всички ми предричаха, че никой няма да иска да живее в този дом, че балканджията предпочита да си мре по баирите – имаше реплики от рода на „Откъде ги измисля Димова тия бабички?“, упреци, че правя лоша реклама на Априлци. Напук на тези предсказания, и досега има списък на чакащи за настаняване и медийният интерес на България към Априлци през последните 10 години е свързан главно с нашите социални проекти (например филмът „Такъв е животът“).

Подобни негативни реакции имаше и когато започнахме да строим кухнята за топла храна. Не само, че не ни беше оказвана помощ, но и имаше опити да се попречи на реализирането на проекта. Днес кухнята осигурява всекидневно и безплатно топла храна за 70 души, а за още 46 души - срещу смешните 1.90 лв. Финансирането е по специална програма на Социалното министерство и жителите на Априлци се възползват от тази програма просто защото кухнята съществува. Същата история се повтаря и сега с дневния център. Отново аз, „една бабичка от Австрия“, занимавам (кого ли?) с бабичките от Априлци. Аз бих препоръчала на всички, от чийто глас или мнение зависи бъдещето на общината, да полагат повече грижи за подбора на мисли и думи. Защото със сигурност не е свидетелство за зрелост, ако някой се отнася отрицателно към социални проекти на определена територия. А кои са „бабичките“? Това са нашите майки и бащи, нашите близки, които работиха цял живот, без никаква претенция за благоденствие и щастие, които приемат мизерните си пенсии и равнодушието на държавата с еднакво търпение и примирение, и единственото, което искат още от живота, е да не умрат сами или да не останат непогребани. Какви достойни хора са тези наши „бабички“ – те, един изчезващ вид!

Но - конкретно за дневния център: дейността му ще бъде финансирана по специални програми на Социалното министерство. Ще бъдат открити 10 работни места. Всеки ден в него безплатна помощ ще получават до 30 души.

Как би изглеждала тази помощ? Със специален безплатен транспорт, организиран от общината, нуждаещите се ще бъдат взимани от домовете им и докарвани в центъра. Специално обучен социален работник ще им дава консултация за всички права и облекчения, които те имат, и ще им помага да изготвят съответните документи, които ще им позволяват да ползват тези услуги. Лекар-специалист ще определя от какви лечебни процедури съответният човек има нужда. Например жени с операция на гърдата по правило имат нужда от лимфен дренаж на ръката, тъй като при операцията се отстраняват и съответните лимфни възли и това води до постоянни отоци. Мъже с оперирана простата имат същия проблем с отоци на краката, при отстранени лимфни възли в слабините. Хора, прекарвали инсулт и инфаркт, също ще получават специализирана терапия за раздвижване на съответните поразени части на тялото. Същото ще се отнася и за хора, преживели автомобилни и трудови злополуки. Освен различните видове терапия, ползващите дневния център ще имат възможност да обядват в него безплатно, да прекарат часове в разговори или почивка в предвидените за това помещения, и в късния следобед ще бъдат закарани отново в домовете си. Кой разумен човек би казал, че такова нещо не е необходимо в Априлци? В този център се предвижда и обучение на близките на болните, за да могат максимално адекватно да ги обгрижват у дома. Например при хора след инсулт и инфаркт е особено важно как те стават, лягат, обръщат се, как гълтат. Дневният център ще се грижи и за съответните помощни средства – проходилки, инвалидни колички, патерици, специални чаши за пиене в легнало положение, ще запознава близките с всички нови продукти за обгрижване на болни. Общината в момента полага усилия да обзаведе дневния център, като изразходи минимум средства за това. Фондацията ѝ помага в тези усилия, като достави болнични легла, дивани, фотьойли, маси, посуда. От кабинетите в общината бяха преместени кожени фотьойли в чакалнята на центъра, като височината за сядане беше коригирана с нови крака на мебелите, за да бъдат те удобни за сядане за хора с двигателни проблеми. Напролет предвиждаме заедно с общината да оформим зелените площи на социалния комплекс – ще бъдем благодарни, ако жените на Априлци ни дарят цветя и растения от техните градини.

През тази година по проекта „Ти не си сам“ хранителни пакети получават 76 души. От есента увеличихме цената на пакетите с 5 лева и включихме и 10 самотни майки, които получават не само пакети с

храна, но и детско облекло и играчки, дарение от Австрия. В старческият дом дарихме 180 кв.м. подова настилка, която служителите на дома с много усилие и усърдие сами положиха. Беше регулирано и поправено парното. Общината навреме достави дърва, а хората от временната заетост ги нарязваха и прибраха. Тази година нямаме никакви проблеми с отоплението в дома. Имахме големи грижи с двете училища – ОУ „Васил Левски” и ПГ по туризъм „Иван Марангозов”. Битовите условия в пансиона в Острец го правеха де факто необитаем. Не по-малко зле изглеждаха трапезарията и кухнята на основното училище. Управителният съвет на фондацията взе решение да помогнем като санираме съответните части на сградите и като направим основен ремонт. Разходите надхвърлиха четирикратно предвижданията, тъй като навсякъде се натъквахме на скрити и с години трупани проблеми. В ОУ „Васил Левски” санирахме и измазахме помещенията на трапезарията и кухнята, подменихме изцяло електрическата инсталация и осветлението. Монтирахме РЕК-оператор (инсталация, която пречиства топлия въздух от кухнята и го връща обратно в помещението). По този начин се спестява много енергия за отопление. Организирахме изцяло вентилационна уредба с промишлен абсорбатор, която гарантира пречистването на въздуха и предпазването от влага и мухъл. Закупихме професионална скара за печене и печка с две фурни, нов бойлер, ремонтирахме различни, но неработещи кухненски уреди. Направихме хранене на газова инсталация в кухнята. Бяха ушити нови пердета за трапезарията, множество картини украсиха стените. Колективът на учителите и служителите беше непрекъснато на линия – благодарим! В гимназия „Иван Марангозов” се наложи да направим основен ремонт на два етажа от пансиона, в който живеят около 30 деца от района. Стените в стаите бяха основно почистени, шпакловани и измазани. Подовете бяха подновени с ламиниран паркет. Основно санирани бяха баните и тоалетните, ВиК и електроинсталациите. Малките детски легла бяха подменени с големи и удобни, изпачупените гардероби бяха ремонтирани и боядисани, навсякъде бяха ушити пердета, кувертюри за леглата, възглавници. Ремонтирани бяха всички врати, бяха закупени нови брави. Инсталирана беше система за видеонаблюдение и контрол. Обзаведен беше клуб-кухня, с пълно кухненско оборудване, интернет, телевизия. Там децата могат да си готвят, да се занимават и да общуват. Две помещения бяха оборудвани с перални, щендери за сушене на дрехи, дъски за гладене и ютии. Други две помещения бяха пригодени за складове, където децата да съхраняват консервирани храни, донесени от възрастни. Красиво оформени бяха и фойетата, стълбищата и входът на пансиона. Решен беше особено тежкият проблем с отоплението. С личния ангажимент на

инж. Стилян Джапанов и на кмета Бенко Вълев станало възможно един от парните котли на старческият дом да бъде преместен в Острец и с него да се отоплява целият пансион. Бяха изхвърлени старите тенекиени печки, които предполагали не само много труд и мръсотия, но и реална опасност за здравето на децата.

Сърдечна благодарност на Стефан Вълев, който ни отпусна безплатно специализиран камион за транспортиране на парния котел. Благодарим и на Ирина и Николай Нанкови, които прекараха много вечери и нощи в пансиона, за да можем да приключим в срок. Благодарим и на Иван Заимов и Пламен Павлов, които седмици наред работиха до късно през нощта заедно с нас. Също така благодарим на целия колектив на училището, който практически от 1 септември работи всеки ден с нас, за да можем на 15 септември да посрещнем децата в техния изцяло обновен дом. Нашата грижа към учениците от Острец не се изчерпва с ремонта на пансиона. През пролетта догодина искаме да оформим двора на училището, като го разделим на три сегмента – игрище, парк и зеленчукова градина. Вече имаме уговорка с аналогичната гимназия в Австрия, в Санкт Петер, за размяна на ученически групи през следващата година. Първата група от 5 ученика предвиждаме да посети австрийските си съученици през пролетта. Планирани са не само посещения в училище, но и обеди, вечери и гостувания в заведения от различни категории, за да могат бъдещите хотелиери и ресторантьори да видят нивата на обслужване и да се запознаят със европейските стандарти. Това лято изпратихме два големи ТИР-а с 270 матрака, 150 комплекта спално бельо, 150 комплекта юргани с вълна и пухени възглавници, няколко дивана, няколко гарнитури маси с фотьойли, много пердета и завеси, а също така и кухненска посуда. С всичко това подменихме изцяло дюшеците и бельото в болницата в Троян, в дома за стари хора, в пансиона в Острец. На много хронично и лежачо болни бяха разкарани матраци по домовете. Дарението ни беше дадено от големия 4-звезден курортен комплекс Бад Блумау, Австрия. Продължи грижата ни за децата от ОУ „Васил Левски”. Преди Великден учениците от 6 клас участваха в годишния литературен конкурс на тема „Лицето на Априлци”. Освен това беше организирано и състезание за боядисване на великденски яйца и получиха награди. С тях децата зарадваха живеещите в дома за стари хора и участниците в проекта „Ти не си сам”, като ги поздравиха по домовете им и ги поздравиха за Великден. С дарения от деца от Австрия беше заплатена храната в стола на училището на няколко деца от социално слаби семейства. Закупени бяха облекла за детската група, ръководена от Милена Илева. Раздадени бяха награди по случай празника на книгата, с подаръци бяха поздравени и 21 първокласника.

Благодарим на учителския колектив, който вече много години ни подкрепя във всички наши дейности. Специална благодарност на нашата най-млада дарителка, талантливата керамичка Ния Иванова, която през цялата година ни даряваше нейните малки икони. Ние от своя страна ги подаряваме на особено щедри спонсори в Австрия. Един от тях каза: „Това е повече от медал”. Сърдечна благодарност и на екипа на кабелната телевизия, който редовно информира населението за събития, имащи значение за град Априлци. Вниманието ни беше насочено и към най-малките жители на град Априлци. През пролетта почина д-р Еберхард Зунтингер – мой приятел, лекар, в чиято клиника работих 5 години. Беше поръчал на близките си да напишат в некролога, че иска вместо венци и цветя на погребението му да бъдат събрани дарения за моите проекти в Априлци. Реших неговата светла памет да бъде свързана и с най-светлите същества в нашия град – децата. Така организирахме с д-р Елена Христова обзавеждането на една детска консултация с модерни уреди и приветлив интериор. Освен това ръководството на общината предостави едно помещение, което ние измазахме, боядисахме и обзаведохме като място, където сутрин родителите оставят децата, за да бъдат те откарани в детската градина. Моят малък пациент Елиас дари много от своите играчки, така стаята се превърна в любимо място на малките априлчани и е истинско удоволствие да ги слуша човек сутрин как не искат да излизат от тази стая. По инициатива на Красимира Пенкова допълнително обзаведохме това помещение така, че да може следобед да бъде използвано от социалните педагози, които работят с проблемни деца. Помещението е пригодено и като защитено пространство за жени жертви на насилие. В края на ноември детската учителка Мелани Пинтер организира своите питомци да дарят играчки за децата от двете детски градини в Априлци. С много любов и внимание бяха опаковани 5 големи кашона с повече от 120 кг игри, играчки, дидактични занимания за деца. През май проведохме и традиционния празник, свързан с наградите „Лицето на Априлци”. Специално благодарим за голямата подкрепа, която получаваме от читалищните деятелки Пешка Ковачева, Стела Христова и Мария Марковска. Ние пък закупихме за нуждите на читалището 50 сгъваеми стола, като с това се опитахме да решим един от години наболял проблем. Не забравяме, разбира се, и нашите любимци от дома за стари хора. Ремонтирани бяха много от леглата с регулируема височина, празнични обеда ги зарадваха за празника на дома през февруари, за Гергьовден (курбан две агнета), за Великден и за Коледа. Не пропуснахме да направим и скромно траурно тържество на Задущница. Благодарим на свещеник Пенко и на неговата съпруга, които всяка година си правят труда да дойдат

в дома и да зачетат нуждата на живеещите в него от помен и ритуал. Особено съм трогната от жените от Априлци, които идват на Задущница в дома и споделят сълзи, скръб и размисък със самотните, останали без семейства домуващи. Тези посещения и разговори вълнуват седмици наред след това възрастните обитатели и внасят кураж, радост и разнообразие в иначе монотонния им делник. Благодарим на Милка Христова и на нейния екип от дома, които се превръщат в истински стопани на този дом и даряват на обитателите му обич и време, грижа и доброта. През тази година изпратихме от Австрия за Априлци повече от 1800 кг превързочни материали, облекло, медикаменти, хранителни добавки, памперси, постелки за легла, медицински консумативи. Съществена част от тях беше раздадена на нуждаещите се от град Априлци, а медицинските консумативи бяха разпределени в болниците в Троян и в Габрово. „Ударихме едно рамо” и при ремонта на пункта на планинска спасителна служба, ръководена от възхитителния Събин Христов. Браво на неговите доброволци, които не чакаха помощ от никъде, а сами се захванаха да оправят каквото беше по силите им. Помогнахме малко и при озеленяването на цветните площи в центъра на Априлци. Специална благодарност на Любка Печевска и Величка Тасева, които ни пуснаха в градините си и след нас не им останаха много цветя! Разбира се, благодарим и на Мария Радевска, която през цялата година плеви, полива, ругае крадците, седи, ругае. Дано намалеят в бъдеще както безстопанствените животни, така и човеците, които прегазват не само цветни лехи, но и всеки закон и граница. Няма как да говоря за дейността на фондацията и да не благодаря на членовете на УС, които работят на абсолютно доброволни начала и без които цялата тази дейност щеше да е невъзможна. А те са: д-р Елена Христова, Красимира Пенкова, Васко Радев, Петко Павлов, Иван Пиров и Спас Спасов. Голям късмет извадихме, че Тошко Банков се съгласи да поеме работата на Спас Спасов – той е обичан както от хората, които го чакат всеки месец, така и от всички, които по някакъв начин са свързани с нашата фондация. От името на учредителите на фондация „Априлци” – свещеник Юрий Бух, д-р Херберт Кордт и от мое име – благодаря на ръководството на общината - на Бенко Вълев, на Красимира Пенкова, на Пепа Колева, на членовете на общинския съвет - за подкрепата през отиващата си година. Истината е, че имаше време, когато не ми се минаваше през Априлци – толкова обезкуражена, отчаяна и неприета се чувствах. Но сега всички от ръководството на фондацията сме изпълнени с надежда, че „сговорна дружина планина повдига”.

Красимира Димова
Директор на фондация „Априлци”

Коледен концерт – НЧ „Светлина - 1895 г.”

На 18 декември читалище "Светлина - 1895 г." организира празник по повод Коледа и Нова година в ресторант "Център". В празничната програма взеха участие всички самодейни колективи при читалището. Председателят г-н Дончо Пачников откри тържеството. С топли думи той благодари на самодейците за самоотвержения труд и ентузиазъм, отбелязва най-големите постижения и награди, пожела на всички здраве и много бъдещи успехи.

Заместник кмета на общината г-жа Красимира Пенкова също поздрави участниците и самодейците. Тя изказа задоволството си от това, че читалищната дейност става все по-богата и разнообразна, че читалището се развива в крак с новото време и обхваща всички възрастови групи. Отправи сърдечни пожелания за здраве и благодатна Нова година. Старт на празничното настроение даде женската танцова

формация "Росна Росица" и камерния състав "Балкан". Красивите носии и неудържимите

ритми завладяха публиката и повдигнаха градус на настроението. Изпълнението на най - малките самодейци - децата от танцов състав "Априлче" и вокална група "Цветчета" очарова и развълнува всички. Коледните песни и танци, които изпълниха с невероятно майсторство зарадваха присъстващите родители и гости. Дядо Коледа зарадва децата с подаръци предоставени от РПК "Изток".

Участие в програмата взе женския хор за народно пеене и състава за хумор и сатира. Вечерта продължи с много танци, веселие, шеги и закачки. Празникът беше в духа на българските традиции - душевен и весел.

Весели Коледни и Новогодишни празници, Приятели! На всички Ви желаем здраве, щастие, късмет, любов, добрини. Нека е цветна, позитивна, радостна и осмислена Новата 2014г.!

НЧ "Светлина-1895 г."

Традицията – вечен непресъхващ извор

Традицията на НЧ „Петър Берон – 1927 г.” е всяка година да организира Коледен или Новогодишен концерт. Целта на тези концерти е съхраняване и опазване на автентичния фолклор чрез форми, които са адекватни на техническите възможности на модерните времена – да станат достъпни за всички хора, които се интересуват от културната и социалната история на човечеството. Всеки ще открие гр. Априлци, само ако Априлци открие себе си и се представи с онова, с което е най – силен – духовността. Новогодишният спектакъл, който се състоя на 28 декември 2013г. беше посрещ-

нат с одобрение и голям интерес от местната общност и много гости. Над 50 участници спомогнаха той да се осъществи и Коледа и Нова година да се превърнат в един незабравим празник. Заедно се веселиха: Детска формация „Медени звънчета”, Детски танцов състав „Усмивки”, Младежки танцов състав „Настроение”, женска вокална група и Комедийна група. На всички тях НЧ „Петър Берон - 1927” благодари от сърце. Настоятелството пожелава на всички крепко здраве и несломима вяра в доброто през Новата 2014 година!

НЧ „ Петър Берон – 1927 г.”

Коледен концерт – НЧ „Бъдеще - 1894 г.”

С Коледен концерт надиграване и греяно вино в община Априлци поставиха началото на Рождественските празници. Под върховете на Марагидик се събраха всички танцови състави от читалищата, за да създадат неповторима атмосфера за жителите на града и общината. Домакин на събитието

беше кв. Острец и НЧ "Бъдеще - 1894 година". Певческата група и танцовият състав "Русалии" бяха в основата на празненството. Сърцата на зрителите превзеха още танцова формация "Росна Росица", камерна танцова формация "Балкан", танцов състав "Настроение", танцова група "Балкан-

джии". Народният представител за област Ловеч Корнелия Маринова посети курортното градче, за да поздравя неговите жители и гости по повод настъпващите празници.

НЧ „Бъдеще -1894 г.”

С песни на лов

Ловно – рибарска дружина с. Велчево организира празненство по случай Рождественските празници на 28 декември в клуба на дружеството. Гости на празненството бяха родопски гайдари и певицата Светла Дукатева. Поздравя за именниците бяха множеството автентични песни и хора поднесени по невероятен начин от изпълнителите, с присъщи за Родопския край мелодии и звучения. Празникът приключи с поздравници за наслука и пожелания за здрава, успешна и спорна Нова година!

Среща с Дядо Коледа

На 27.12.2013 г. в с. Скандалото се проведе тържество, по случай Коледните и Новогодишни празници. Дядо Коледа, този път лично посети скандалските деца, които го очакваха с нетърпение и им раздаде подаръци. Настроението обхвана и по-възрастните, които също се радваха заедно с децата на белобрадия старец и споделиха емоциите им. След това празника премина с томбола, почерпка и веселие чак до вечерта.

Подобаващо се отбеляза празника и в с. Велчево на 19.12.2013 г., организиран от Читалище "Св. св. Кирил и Методий - 1902 г.". Дядо Коледа не пропусна и тях да почетат с присъствието си, а дисководещият допринесе за веселата атмосфера на вечерта и танците до късно.

Магията на времето

С Коледния спектакъл „Магията на времето” учениците от ОУ „Васил Левски” с. Кръвеник (на 16.12.2013 г.) и с. Стоките (19.12.2013 г.). На 20.12 спектакълът бе представен в училището в гр. Априлци. С театралната постановка децата показаха как талантите, които притежават те, могат да смекчат дори сърцето на сърдитата Стара година, която беше омагьосала Владетелката на времето, Новата година и Дядо Коледа. Водещите и джуджетата помощници представяха изпълненията на участниците. Усмехнати и много емоционални бяха първокласниците, които пееха и танцуваха в ритъма на песните. Атрактивни и създаващи настроение, четвъртокласниците представиха песни и танци. Чрез драматизацията на приказката „Дядо Петко и баба Пена” с много хумор пресъздадоха семейните взаимоотношения. Двата детски състава – „Малчугани” и „Априлче” при НЧ „Светлина-1895” приковаха погледите на публиката. Децата танцуваха от сърце и покориха присъстващите със своето сценично поведение. Резултатът

от толкова много положен труд бе налице. Прекрасните нения умиловиха Старата 2013-та година и тя развали магията. Когато се появи Дядо Коледа и Новата година, към тях се устремиха коледарите от втори клас. Те отправиха своите благословии за здраве, щастие и

берекет. Тържеството завърши с огромна приятна изненада. Всички деца получиха коледни подаръци от Община Априлци и РПК „Изток”. Ръководството на ОУ „В. Левски” Благодарни на Община Априлци и РПК „Изток” за проявеното внимание към нашите деца. Екипът, реализиращ Коледен спектакъл „Магията на времето” – Иванка Геновска, Евелин Бакаров, Таня Матева и Лиляна Георгиева – благодарни на всички колеги и деца, взели участие в коледната програма. Пожелаваме на нашите съграждани и гости на гр. Априлци здраве, щастие, любов голяма и свята, която ни прави истински хора на Земята! Весели празници! Щастлива Нова 2014 г.

Лиляна Георгиева
Лиляна Георгиева

Винария – Априлци 2013 г.

На 13.12.2013 г. от 18:00 ч. в ресторант „Център” се проведе Винария – Априлци 2013 г. Участие взеха 34 души. Организатори на мероприятиято бяха инж. Петко Павлов, инж. Митко Йонков, инж. Йордан Колев и Матей Ангелов. Журри на събитието бяха инж. Митко Минков – председател и членове Борян Драгановски и Цонко Вачков. Събитието протече по следният начин. Журито дегустира всяко едно младо червено вино, което беше в шишенца с номера, съответстващи на определен участник, номер, който само участниците знаеха. Количеството вино определено за дегустация беше 0.5 литра (все още остава загадка как журито не се напи). След всяко опитване се даваха оценки

от 1 до 9 на дегустираното вино. След 34-тото опитано вино, оценките бяха сумирани и определен победителят. Първите три награди бяха подsigурени от организаторите, като в допълнение към тях кмета на общината също връчи награди. Първо място зае Милко Йончев. За него той получи 100 литрово дъбово буре и специална бутилка вино със стойка от кмета на община Априлци – Бенко Вълев. Второ място се присъди на Илия Драгановски. Неговата награда бе 50 литрово дъбово буре, специална награда от кмета и пожелание догодина да заеме първо място. Трето място бе отсъдено на Тодор Христов. Неговата награда беше дъбово буре с вмести-

мост 5 литра и специален термометър за винопроизводители. Всички участници получиха грамоти за своето участие. Забавата организирана в ресторант „Център” продължи до малките часове под звуците на музиката на оркестър от град Ловеч.

Нова Година

Елхата свети, озарена от лампичките и зимната луна. Часовника тиктака, отброява последните часове от отиващата си година. Трапезата е отрупана и наобиколена от всички, копнеещи да изпратят старата и посрещнат новата година. Последните дни са изтекли така бързо. Наближава заветния час. Площадите се изпълват с дечица зачервили нос и бузки, и родители в очакване на една по добра и успешна нова година. „Зареяли” поглед в небесата, крещейки в един глас 10, 9, 8...2

Стоп! Пауза! Какво направих през 2013 година? Достатъчно ли беше? Постигнах ли всичките си цели? Сбъднах ли всичките си мечти? Да?! Не?! Вече няма значение. Дойде мигът на новите мечти и стремежи. Едно! Честита Нова Година! С усмивка напред. А сега към къщи да седнем и си кажем за още много години.

6 Януари Йордановден (Богоявление)

Според православния календар празникът Йордановден ознаменува кръщението на Исус Христос от Йоан Кръстител в р. Йордан. В момента на кръщението небето “се отваря” и Светият дух слиза върху Христос във вид на гълъб, а от небето се разнася глас: “Този е Моят възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение”. Оттук и названието на празника. Този празник има различни имена в различните области на страната, като някои от тях са Кръстовден, Водици или Водокръщи. Празникът е наречен така, защото на този ден всеки, който иска да е здрав през годината се окъпва или поне се измива на реката. С него се слага край на така наречените „Мръсни дни”. На този ден навсякъде, където има водоем, се извършва ритуалното хвърляне на кръста от местната църква. След изваждането на кръста се служи тържествена литургия, наречена Велик водосвет. На нея се обновява светената вода в храмовете. От нея всеки носи вкъщи. Тя пази от болести и пречиства душата. На Йордановден

се месят три ритуални хляба, при чието замесване се ползва остатъкът от старата светена вода. Единият е за дома, вторият е за гостите, а третият се оставя пред вратите на къщата заедно с бакър вино за минувачите. Върху железен предмет се изгарят чемширените китки от предишното Рождество, а пепелта се поръсва със светена вода и се заравя под овошка или трендафилов храст. С донесената от църквата свещ се запалва с “нов” огън кандилото в семейния иконостас. Там се полагат и новите рождественски китки. Вечерта срещу Йордановден е третата кадена вечер. Тя трябва да е постна. Поверия за Йордановден: Ако на Йордановден времето е студено и сухо – годината ще бъде добра и плодородна. Замръзне ли хвърленият във водата кръст, годината ще бъде здрава и плодovита. Вярва се, че този, който е извадил кръста от водата, ще бъде здрав и щастлив. Според народното поверие през нощта срещу Богоявление в глуха доба небето се отваря и всеки, който го види, ще получи от Бог това, което си пожелае. На този ден имен ден празнуват: Дана, Божан, Йордан, Йорданка, Данчо, Боян, Богдан, Богдана, Боголюб, Боголюба, Божана.

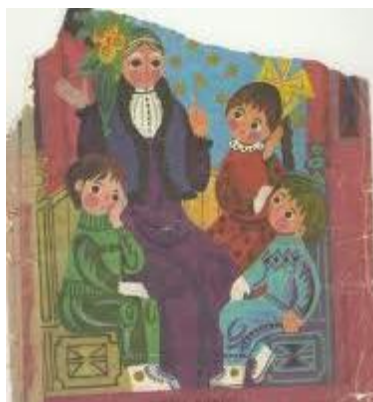
На този ден православната християнска църква почита паметта на Св. Йоан Кръстител – последният старозаветен пророк и кръстител на Иисус. Йоан Кръстител е наричан и “Предтеча”, тъй като вървял преди Христос и подготвял хората за неговото раждане. Ивановден е празник на кумството и побратимството. Народните

обичаи повеляват кумовете или деверът да “къпят”, пръскайки публично с вода младоженците, които са сключили брак преди една година. дото семейство трябва да посрещне своите гости и да занесе на кума вино, кравай и месо. Българската народна традиция свързва обредите и обичаите на Ивановден с очистителната сила на осветената предния ден вода. Периодът на т.нар. „мръсни дни“ е отминал и всеки обръща поглед напред към сбъдването на предсказанията за добро здраве, берекет и щастлив живот. Обредната трапеза на Ивановден включва варено жито, фасул, ошав, баница, кървавица, печена луканка,

свински ребра със зеле. На Ивановден изтича срокът, през който ходят новогодишните маскирани дружини. В някои райони на страната коледарите отвеждат тържествено царя на чешмата и го окъпват. След това той устройва угощение, на което присъстват и маскирани като мечка, невеста и арапи мъже. Накрая всички излизат на празнично хоро, с което приключва пълният цикъл на обичая Коледуване. На Ивановден, имен ден празнуват: Иван, Иванка, Иванина, Ванина, Ваня, Ваньо, Йоан, Йоана, Калоян, Йовко, Йовка, Ивайло, Ивайла, Иво, Ивона, Жан, Жанна, Яна.

Бабинден

Бабинден е един от големите народни женски празници, посветен на “бабите” - жените, които помагат при раждане, и на младите булки и невести, които са раждали. Обредността през този ден е подчинена главно на желанието да се засвидетелстват почит и уважение към възрастните жени, които са “бабували” на родилките. Още преди изгрев слънце майките с деца от една до тригодишна възраст отиват на чешмата да наляят прясна вода. В котлето с водата пускат стрък босилек или здравец. Вземат сапун и една нова кърпа и се отправят към дома на бабата да й “полеят”. Обредното поливане на бабата-акушерка се извършва под плодно дърво в градината, върху дръвника или отпред на стълбите. Всяка жена подава на бабата сапуна, полива й вода да се измие и я дарява с пешкира, който е донесла. Бабата закичва невестата с китка здравец, вързана с “мартеничка” - червен и бял конец. На обед булките и невестите

се събират на угощение в дома на бабата - акушерка. Всяка жена носи прясна погача, баница, варена или печена кокошка и бъклица с ракия или вино. Целува ръка на бабата и й подава подноса с храната. Кулминационен момент представлява обредното изкъпване на бабата-акушерка в реката или на чешмата. Мъжете и жените изнасят бабата навън и я качват в двуколка или на шейна. Понякога слагат бабата в голям плетен кош. Мъжете, преоблечени като “волове”, с кожени маски и рога, влачат колата или шейната из селото. Ако по пътя невестите срещнат мъж, свалят калпака му и искат откуп. Шумната дружина отвежда бабата на реката и там мъжете обръщат двуколката или коша, в който носят старичката. Изкъпват я във водата. Този обред е известен по като “влечугане” на бабите. Вечерта на селския мегдан всички се залавят на общо хоро, с което празничният ден завършва. 8 Януари е и още професионален празник на всички акушери и гинеколози. Мили балканджийски баби и добродетелни акушерки. Честит празник! Бъдете все така около нас, наша „възрастна” съвест и помагайте за началото на всеки заобикалящ ни нов живот.

Нова година в спомените на един старец

Не помня колко време е минало след ходенето за кравайчета, но един ден тати влиза в къщи и носи една дрянова пръчка. От тая пръчка мама и леля ми направиха сурковатница (сурвачка). Завързаха на три места две срещуположни клончета във вид на колело. По тях навързаха разни шарени книжки: червени, зелени, сини. На едно място към върха завързаха няколко монети, за да звънят при сурвакане. След това леля ми ме научи на едно стихотворение – пожелание” „Сурва, сурва година, весела година.”. На тоя ден обезателно се ходеше у лелини на имен ден и да ги сурвакам. Върхът на празника бяха хората на мегданя. Като преминахме в класовете (5,6,7) вече сурковахме половината село. С Йоската гледахме да завърши сурковането на Центъра. Там той имаше вуйчо и вуйна и братовчед Васил – именник. Приемаха ни с голяма любов и уважение и ни даваха най много пари. Чичо Михо бе весел човек и майтапчия. Той ни научи на благословия от неговото време. „Така – лака, дай петака, че ей кривака”. Черпаха ни за именния ден на бати Васил обезателно с баница, бонбони и боза. Нашето сурвакане беше на границата на две епохи. И тогава викахме на учителите си госпожо и господин, запомняхме дългата зимна ваканция, суркването на 14 януари. Бяхме четири години в отделение (от първо до четвърто), водеха ни на черква. След 1947 1948 г. скъсахме с църквата, отделенията станаха класове (първи, втори, трети и четвърти), а старите класове (първи, втори, трети) станаха пети, шести и седми. И колко трудно ни беше да кажем на господин учителя, другарю учител. Старият Дядо Коледа, който на селянчетата не е носел подаръци, отстъпи мястото на добрия старец Дядо Мраз, който край грейналата елха ни вадеше от големия чувал разни дребни подаръчета. Всичко според времето си. Бит, религия, традиция и празници, бяха такива, каквото беше времето. Новото време наложи нови празници и видоизмени старите. Свидетели сме как днес се опитват безуспешно да върнат празници от преди Втората световна война. Как сега да се прави Силиврия, като няма биволи и волове? Как да се прави Коледа, като няма прасе или Лазар, като нямаме кокошки ???!

Григор Йонков Банев

Новогодишната вечер едно време

Бъдни вечер – срещу Васильов ден е Новогодишната Бъдни вечер. Тогава се вари свинската глава и се прави на пача. Вечерта всяко семейство се събира на вечеря край камината където разкладен от крушово дърво буен огън гори. За целта през деня домакинята отива за дърва и на всяка цена трябва да има крушови дърва - те горят буйно, даващи много пламък и едра жарава, за да гори буйно огъня в къщата и хората да бъдат здрави. За вечеря освен пачата се коли кокошка, като главата и се забожда в клечка и се оставя под стряхата. Тя служи за цяр против всички болести. На паралията има още къдрава

баница с късмети. Това са малки дренови клонки, откършени от отсечена дрянова пръчка, която ще стане за сурковица, за другия ден. Късметчета има по две, по три, четири и повече пъпчици и се наричат - кокошки, овце, крави, книги, къща. Те се поставят при правене на баницата между питите ѝ. Така се поставя и една монета, която представлява парите. Самата сурковица не се внася в къщи да не би да се прокудят късметите. Тя ношува вън от къщи. Вечерята е богато наредена. Има варено жито, хляб, пача, кокошка, баница, ракия, вино, крушена чорба, ошаф от сливи,

за да е богата годината. Вечерята се къди от главата на домакинството с палещникът от ралото и останалата от Коледа бъдни вечер пепел върху него, като се пали останалата от тогава свещ. След прекадяването домакинята завърта тавата с баницата, като я разчупва и всеки взема парчето пред себе си, за да си види късмета. След вечеря паралията не се раздига, за да има ядене, за добрите души на умрелите.

Откъси от книгата „За балканджистите краи Осъм, Видима и Росица” от Пейо Дулев

Толерантността в живота

*Казва се приятел пръв, но защо е той такъв?
Затова, че пръв полита в огъня да те спаси,
пръв и без да се запита прав ли си или не си;
пръв за теб леда пролазва, пръв за теб пролива кръв,
ето за това се казва, че приятелят е пръв!*

Валери Петров

Приятелите – всеки има много приятели, но всички знаем, че малко от тях са истински. Много лесно можем да разберем дали един приятел е истински. Често дори при една негова постъпка разбираме, че имаме истински приятел до себе си. Радвам се, че освен истински приятели, аз имам още един приятел – това е моята дъщеря Бранимира, която е ученичка в V клас. Вярно е, че аз съм нейна майка, но много често ние си говорим като приятелки. Хубаво ми е, че детето ми споделя с мен много въпроси, за които можем да говорим: аз мога да ѝ дам, приятелска подкрепа и родителска опора. Преди няколко дни говорихме на тема „Толерантността в живота“. Този път аз бях тази, която задавах въпросите-какво е за нея толерантността, в какво се изразява? Ако трябва да бъда честна, бях изненадана от нейния отговор. Ето какво ми отговори на този въпрос: „За мен толерантността преди всичко зависи от човека и неговото възпитание, неговите качества и действия. Да бъдеш толерантен, не означава да бъдеш различен – означава да бъдеш себе си. Да сме толерантни, означава да уважаваме родителите си, да се учим от съветите им, да изпитваме уважение и към по-възрастните – един поздрав за тях значи много. Всички онези ценни качества, които притежаваме – доброта, човечност, правда, истина, любов - те ни отправят към толерантността. Много ме трогват моите връстници, които си отделят от закуските, за да дадат малко хляб на бездомно животно, което постоянно обикаля гладно около вратите пред училище. Възхищавам се на онези малки неща-ненапразно са казали: „Кажете добрата дума, недейте за утре отлага, може би тя е нужна някому днес, веднага.“ Трябва да сме добри, трябва да се научим да ценим качествата си. Аз съм още твърде малка, но един ден бих искала, ако мога да променя света-днес хората са станали много различни. Това се дължи не само на финансовата криза, но и на тяхното възпитание. Всеки гледа себе си, а не да помогне на своя роднина, познат, приятел, съсед, а да му причини някакво зло. Трябва да се променим, трябва да бъдем преди всичко хора. Какво ни трябва, имаме семейство, родители, приятели. Обсипани сме с безброй информационни технологии, за които нашите деди не са и чували. Имаме възможност чрез действията си да променим живота си и да станем по-добри. Ето така премина разговорът с моето дете по въпроса за толерантността. Вярвам, че тя ще бъде толерантна спрямо останалите в обществото. Искрено се надявам, че един ден, когато порасне и има свое семейство, да успее да съхрани приятелството, което сме успели да съхраним ние като майка и дъщеря.

Мария Иванова - майка на Бранимира Иванова, ученичка V клас – ОУ „В. Левски“

Защо трябва да сме толерантни?

Обществото, в което живеем, представлява сложен сбор от хора и събития и някъде там, в него е мястото на малкият човек и другите като него. Затова трябва да сме добронамерени и толерантни към другия до нас или към тези, които срещаме такива, каквито са. Да не изпитва към тях омраза и завист и живее в мир със себе си. Уважава, приема и разбира различията в другите. Показва, че другия го интересува и не е безразличен към неговите тревоги и радости. Балканите винаги са били съвкупност от много етноси и може би това ни помага да бъдем толерантни. В момента сирийските бежанци търсят от нас подкрепа, за да продължат напред в живота си. Те са изоставили всичко, изградено от тях в Сирия и са тръгнали да търсят ново бъдеще за себе си и за своите деца. За този техен кураж ние трябва да ги уважаваме, да проявяваме толерантност към тях и ако можем да им помогнем в борбата за оцеляване. Всеки човек е индивидуалност, има свои характерни черти и разбирания. Многообразието от хора и техният начин прави този свят пъстър. Аз мисля, че човек трябва да уважава и приема различията в другия и на това уча своята дъщеря. Смятам, че по този начин всеки може да живее в хармония със себе си и околните, да бъде щастлив и удовлетворен от живота си.

Пенка Касърва – майка на Мария Георгиева V клас